

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj

Številka: 060-10-17/2020/10
Ljubljana, 25. 11. 2020

Predlog

Z A P I S N I K

55. seje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki je bila v ponedeljek, 23. novembra 2020, na daljavo prek aplikacije Cisco Webex Meetings.

Seja se je začela ob 14. uri in se zaključila ob 15.45 uri.

Prisotnost članov komisije:

- predsednik: Dušan Strnad
- podpredsednik: Samer Khalil
- člani: Dejan Crnek, Franc Golob, Janoš Kern, Oskar Komac, Franjo Naraločnik, Milan Ozimič, Bojan Režun, Franci Rokavec, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Davorin Terčon, Bogomir Vnučec, Cvetko Zupančič.

Opravičena odsotnost:

- Bojan Popovič, mag. Igor Velov.

Vabljeni:

- Peter Misja, predsednik Skupnosti občin Slovenije
- dr. Vladimir Prebilič, član glavnega odbora Skupnosti občin Slovenije
- Aleš Mihelič, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo
- Monika Pintar-Mesarič, generalna direktorica Direktorata za kopenski promet, Ministrstvo za infrastrukturo
- mag. Vlasta Kampuš-Jerenec, vodja Sektorja železnice in žičnice, Ministrstvo za infrastrukturo
- Betka Miklič, Ministrstvo za infrastrukturo
- Anton Baloh, generalni direktor Direktorata za predšolsko vzgojo in osnovno šolstvo, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport
- Vida Starič Holobar, vodja Sektorja za predšolsko vzgojo, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

Sprejet dnevni red:

- 1. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (ZŽNPO-C) - druga obravnava, EPA 1424-VIII**
- 2. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih (ZVrt-G) – skrajšani postopek, EPA 1441-VIII - zainteresirana komisija**
- 3. Potrditev zapisnikov 51., 52., 53. in 54. seje ter 14. izredne seje komisije**
- 4. Razno**

* * *

Komisija je bila sklepčna in nihče ni nasprotoval dnevnemu redu.

Ad 1)

Komisija je obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb (v nadaljevanju: predlog zakona), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Ob tem se je seznanila tudi s pripombami Občine Cerklje na Gorenjskem in Skupnosti občin Slovenije.

Komisija **podpira** predlog zakona.

V dodatni obrazložitvi so predstavniki Ministrstva za infrastrukturo predstavili ključne vsebine predloga zakona in z odgovori na izpostavljene dileme v razpravi podali dodatna pojasnila. Veljavni zakon se usklajuje s spremenjenim pravnim redom EU na področju žičniških naprav oz. z evropsko Uredbo 2016/424/EU. Predmet uskladitve je predvsem omejen na področje izpolnjevanja zahtev za izdelavo in dajanje na trg ter začetek obratovanja žičniških naprav, podsistemov in njihovih varnostnih elementov, področje ugotavljanja njihove skladnosti in področje nadzora nad trgom v zvezi s temi proizvodi. Pri tem se osnovna načela področja žičniških naprav ne spreminjajo, bo pa odslej bistvene zahteve glede skladnosti žičniških naprav oz. podsistemov in varnostnih elementov, ki se ne spreminjajo, urejala navedena uredba, ki se uporablja neposredno. Zmanjšujejo se upravna bremena za upravljavce žičniških naprav tako, da se odpravlja obveznost imenovanja namestnika vodje obratovanja. Ohranja se obveznost določitve vodje obratovanja, razen za smučišča z največ dvema vlečnicama z nizko vodeno transportno vrvjo, kjer lahko naloge vodje obratovanja prevzame strojnik vlečnice. Uvaja se možnost izvedbe delnega strokovnega tehničnega pregleda žičniške naprave, s čimer se omogoča, da se lahko pregleda le tisti del žičniške naprave, ki je bil razlog za izvedbo tehničnega pregleda. Zakon se dopolnjuje z določbami o inšpekcijskem nadzoru v delu, ki se nanaša na nadzor nad trgom v zvezi s podsistemi in varnostnimi sklopi za žičniške naprave. S prehodnimi določbami se določa, da nove zakonodajne rešitve ne bodo posegle v trženje podsistemov in varnostnih elementov/sklopov oz. v obratovanje obstoječih žičniških naprav, ki so bili dani na trg oz. dobili prvo obratovalno dovoljenje do 21. 4. 2018.

Ena izmed ključnih novosti je tudi uvedba mehanizma v 13. členu predloga zakona, prek katerega bodo lahko država ali občine sofinancirale stroške obratovanja, vzdrževanja in izgradnje žičniških naprav s ciljem zagotavljanja njihovega varnega in nemotenega obratovanja. Posredno se s tem predlogom želi zagotavljati večjo konkurenčnost turističnih krajev z žičniškim sistemom oz. pomagati pri krepitvi njihovega razvojnega potenciala, saj veljavni koncept financiranja tovrstnih žičniških naprav ne zadošča za pokrivanje vseh stroškov, zaradi česar lahko ti kraji izgubijo žičniški sistem. Ker je graditev žičniških naprav v skladu z zakonom v javnem interesu, žičniška dejavnost pa ustvarja tudi multiplikativne učinke na drugih področjih, resorno ministrstvo predlaga, da se žičniški dejavnosti ponudi minimalna pomoč za pokrivanje vsaj dela tistih stroškov, ki nastanejo, ne glede na število dni obratovanja žičniške naprave.

Ministrstvo za infrastrukturo ocenjuje, da bo treba za namen sofinanciranja obratovanja in vzdrževanja žičniških naprav vsako leto zagotoviti do 1,7 mio evrov iz državnega proračuna. Pri tem predlagatelj poudarja, da je bilo 2019, kljub neugodnim razmeram za tovrstno dejavnost, z žičniškimi napravami prepeljanih 2,4 mio potnikov in opravljenih več kot 16 mio prevozov. Dodatno na Ministrstvu za infrastrukturo pojasnjujejo, da je obseg sofinanciranja vezan na pravilo de minimis, kar pomeni, da lahko posamezni upravljavec za te namene prejme od države in občin(e) skupaj največ do 200.000 evrov v obdobju treh let. Kot ugotavlja komisija, je predlagan način sofinanciranja žičniških naprav usklajen tudi z Ministrstvom za finance. Predlagatelj tudi poudarja, da v sosednjih državah nudijo tovrstno pomoč na podlagi 55. člena Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014, v okviru katerega se pomoč lahko namenja za športno in večnamensko rekreacijsko

infrastrukturo, ki ni vezana na pravilo de minimis, pri čemer študije kažejo, da se tovrstna pomoč nudi v okviru vseh upravnih ravni (državni, pokrajinski in lokalni).

Kot ugotavlja komisija, Občina Cerklje na Gorenjskem in Skupnost občin Slovenije nasprotujeta 13. členu predloga zakona v delu, ki določa, da lahko občine sofinancirajo obratovanje, vzdrževanje in izgradnjo žičniških naprav, ker ocenjujejo, da se občinska javna sredstva ne morejo namenjati za sofinanciranje tovrstnih stroškov. Po njihovem mnenju bi občine lahko zagotavljale sredstva za te namene le v primerih, ko so lastnice žičniškega sistema. Četudi se predlaga kot opcija (»lahko«), v Skupnosti občin Slovenije opozarjajo, da obstaja bojazen, da bodo nekateri upravljavci žičniških naprav zahtevali finančno pomoč občin. Glede navedenega na Ministrstvu za infrastrukturo poudarjajo, da predlagana zakonska rešitev ne pomeni dodatne finančne obveznosti občin, ampak daje občinam pravno podlago, ki jim omogoča, da sofinancirajo stroške obratovanja ali vzdrževanja ali izgradnje žičniških naprav, če se za to odločijo na podlagi svojih prioritet in vsakokratnega proračuna. Ta predlog je nastal na pobudo nekaterih občin, ki so v preteklosti želele sofinancirati tovrstne stroške, pa za nudenje take finančne pomoči niso imele ustrezne pravne podlage. Poleg tega je v predlogu za sofinanciranje tovrstnih stroškov uporabljena beseda »lahko« oblikovana na pobudo Združenja občin Slovenije (mnenje z dne 9. 1. 2020). Pri tem je bilo tudi pojasnjeno, da bodo občine same predpisale, pod kakšnimi pogoji in merili bodo, če se bodo za to odločile, dodeljevale sredstva za sofinanciranje tovrstne dejavnosti.

V razpravi so se člani komisije osredotočili na vsebino 13. člena predloga zakona, ki občinam daje pravno podlago za sofinanciranje stroškov obratovanja, vzdrževanja ali izgradnje žičniških naprav. Komisija podpira predlagano možnost sofinanciranja žičniške dejavnosti kot ustrezno in dobro rešitev ter se strinja s predlagateljem zakona, da predlagana zakonska diktacija ni obvezujoča za občine, saj bodo finančne obveznosti občin nastale le v primerih, ko se bodo občinski organi v okviru prioritarnih razvojnih politik in finančnih zmožnosti odločili poskrbeti za vzdrževanje in obratovanje žičniškega sistema ali sofinancirali izgradnjo žičniške naprave. Ta skrb je v javnem interesu in izhaja tako z vidika zagotavljanja varnega delovanja žičniških naprav kot iz izkazanega pomena žičniških naprav za razvoj turizma v lokalnem in širšem okolju, kjer žičniške naprave kot del turistične infrastrukture omogočajo turistične dejavnosti. Komisija meni, da je glede na načrtovan letni obseg državnih sredstev za namen sofinanciranja žičniške dejavnosti smiselno, da imajo tudi zainteresirane občine možnost nudenja finančne pomoči tovrstni dejavnosti.

Ob obravnavi predloga zakona komisija ponovno opozarja na pomembnost usklajevanja pripravljavcev zakonodaje z občinami oz. njihovimi reprezentativnimi združenji, če imajo zakonske rešitve finančne posledice za občinske proračune.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

* * *

Komisija je podprla predlog zakona (ZA 13, PROTI 0).

ZA: Dušan Strnad, Samer Khalil, Dejan Crnek, Janoš Kern, Oskar Komac, Milan Ozimič, Bojan Režun, Franci Rokavec, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Davorin Terčon, Bogomir Vnučec, Cvetko Zupančič.

Ad 2)

Komisija je obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih (v nadaljevanju: predlog zakona), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Komisija se je seznanila tudi s stališči Skupnosti občin Slovenije, Združenja občin Slovenije, Združenja mestnih občin Slovenije ter Mestne občine Ljubljana.

V uvodni obrazložitvi predloga zakona sta predstavnika Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (v nadaljevanju: ministrstvo) predstavila ključne vsebine predloga zakona, s katerimi se želi odpraviti v praksi zaznane anomalije (npr. v primeru afere Zavoda Kengurujčki). Med drugim se določa najvišji normativ števila otrok v kombiniranem oddelku, pri čemer se za kršitev tega normativa lahko izreče globa. Ker imajo pristojni inšpektorji v okviru veljavne zakonodaje pri ugotavljanju dejanskega stanja glede ustreznosti oblik izvajanja dejavnosti predšolske vzgoje in varstva otrok velike težave, se s predlogom zakona jasno določa prepoved opravljanja dejavnosti predšolske vzgoje in varstva otrok vsem pravnim in fizičnim osebam, ki niso vpisane v razvid izvajalcev veljavnih programov ali v register varuhov predšolskih otrok. Prav tako se določajo stroge sankcije za kršitev te prepovedi. Razmejuje se tudi dejavnost predšolske vzgoje in dejavnost varstva otrok in drugih storitev, ki so namenjene predšolskim otrokom, a njihov osnovni namen ni varstvo otrok. Določajo se tudi sankcije za kršitev določb zakona, s katerimi so opredeljeni ključni pogoji za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje in v primeru ponovnih kršitev se lahko varuhi predšolskih otrok izbrišejo iz registra. Dograjuje se tudi institut varuha predšolskih otrok na domu. V skladu s koalicijsko pogodbo se ponovno uvaja brezplačen vrtec za drugega otroka, ki je hkrati s starejšim sorojencem vključen v vrtec, na novo pa se uvaja brezplačen vrtec za vsakega tretjega in nadaljnjega otroka iz iste družine, čeprav otroci niso hkrati v vrtcu, s čimer se želi povečati delež vključenosti predšolskih otrok v vrtec.

Na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport si želijo čimprejšnjo uveljavitev zakona, saj so se zakonske rešitve pripravljale dolgo časa in so bile pripravljene že v lanskem letu. Ob tem tudi pojasnjujejo, da so se v okviru procesa priprave predloga zakona obsežno usklajevali s številnimi deležniki na področju predšolske vzgoje in z drugimi resornimi ministri. Ker med ključnimi deležniki ni bilo mogoče doseči usklajenosti glede 34. člena Zakona o vrtcih, ki ureja financiranje zasebnih vrtcev, se je ministrstvo, kjer vidijo občine kot pomembne akterje pri urejanju tovrstnih vprašanj, odločilo, da s tem predlogom zakona naslovi ključne anomalije na področju predšolske vzgoje, medtem ko z naslednjim predlogom zakona uredi problematiko ustanavljanja in financiranja zasebnih vrtcev ter drugih odprtih vprašanj, na katere opozarjajo občine oz. njihova reprezentativna združenja. Za ta namen je predstavnik ministrstva napovedal tudi imenovanje delovne skupine, v katero bodo povabljeni tudi predstavniki reprezentativnih združenj občin.

Kot ugotavlja komisija, reprezentativna združenja občin naslavljajo številna vprašanja v zvezi s finančnimi obveznostmi občin na področju predšolske vzgoje, pri čemer še posebej izpostavljajo problematiko ustanavljanja in financiranja zasebnih vrtcev, ki sicer ni predmet predloga zakona. Med drugim pozivajo, da se 34. člen osnovnega Zakona o vrtcih z amandmaji odpre in spremeni tako, da se občinam določi pristojnost pri ustanavljanju zasebnih vrtcev ter s tem zagotovi večja avtonomija pri vodenju politike na področju predšolske vzgoje, ki je finančno eno najbolj obremenjujočih področij. Med drugim občine pričakujejo, da bodo imele možnost odločanja o deležu, pogojih in okoliščinah financiranja zasebnih vrtcev na njihovem območju in da dobijo možnost zavrnitve financiranja zasebnega vrtca, če je v javnem vrtcu na njihovem območju dovolj prostih mest za vse otroke, ki so vključeni v zasebni vrtec. Danes se namreč dogaja, da ima javna mreža vrtcev, kamor sodijo tudi zasebni vrtci s koncesijo, prosta mesta, občine pa morajo zagotavljati 85 % financiranje za delovanje zasebnih vrtcev, ki pa dejavnosti ne opravljajo na način in pod pogoji, ki veljajo za javne vrtce. Predlaga se, da se pravica zasebnega vrtca do sofinanciranja iz občinskega proračuna veže na predhodno soglasje občine na način, da se lahko občina samostojno odloči, ali potrebuje zasebni vrtec glede na (ne)zasedenost javne mreže in potrebe staršev.

V povezavi s trendom povečevanja stroškov občin za financiranje stroškov zaposlenih za dodatno strokovno podporo otrokom s posebnimi potrebami, ki so vključeni v redne oddelke

javnih vrtcev, v reprezentativnih združenjih občin predlagajo, da država krije tudi tovrstne stroške. Glede na to, da razvojni zaostanek otroka praviloma izhaja iz njegovega zdravstvenega stanja, v Skupnosti občin Slovenije dajejo v razmislek predlog, da strošek obravnave teh otrok prek strokovnega kadra, ki ga najemajo vrtci, ne bi več plačevale občine, ampak Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, saj bi bilo to bolj logično in smiselno.

Čeprav uvedba brezplačnega vrtca samo po sebi ni problematična in bo bremenila državni proračun, v nekaterih občinah opozarjajo, da bo glede na preteklo prakso, ko je podobna ureditev že veljala, taka odločitev imela posredne posledice za občinske proračune. Marsikatera občina je bila v preteklosti primorana preusmeriti finančna sredstva od drugih investicij na področje predšolske vzgoje ali se dodatno zadolžiti za potrebe zagotavljanja zadostnih kapacitet v vrtcih, saj so starši zahtevali mesta za njihove otroke v brezplačnem vrtcu. V tem oziru občine pozivajo državo oz. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, da ponovno zagotovi sredstva za sofinanciranje gradnje objektov za predšolsko vzgojo, še posebej v okoljih z izrazitim trendom povečevanja števila prebivalcev. S tem bi bil narejen pomemben prispevek k finančni razbremenitvi občin, ki se sicer zavedajo, da tovrstna naloga sodi v izvirno pristojnost občin.

Komisija podpira predlog zakona, pri tem pa v luči opozoril reprezentativnih združenj občin poudarja nujnost čimprejšnje ureditve problematike ustanavljanja in financiranja zasebnih vrtcev. Glede na to, da predlog zakona naslavlja številne anomalije, ki zahtevajo čimprejšnjo odpravo, komisija meni, da je smiselno predmetni zakon čim prej sprejeti, hkrati pa pospešiti proces usklajevanja Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport z reprezentativnimi združenji občin ter v zakonodajni postopek čim prej predložiti napovedani nov predlog zakona, ki bo prvenstveno urejal problematiko financiranja zasebnih vrtcev in ostala odprta vprašanja na področju predšolske vzgoje, ki finančno bremenijo občine in na katera opozarjajo vsa tri reprezentativna združenja občin. Pri tem komisija pozdravlja napoved Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, da imenuje delovno skupino za pripravo novega predloga zakona, v katero bodo povabljeni tudi predstavniki reprezentativnih združenj občin.

Če ima zagotavljanje vključevanja otrok v javno mrežo vrtcev prednost, se postavlja vprašanje smiselnosti obveznega sofinanciranja zasebnih vrtcev s strani občin, kar je še posebej problematično, če imajo vrtci, ki izvajajo javno službo (ali imajo koncesijo), dovolj prostih mest za vse otroke. Komisija podpira predlog reprezentativnih združenj občin, da se 34. člen Zakona o vrtcih spremeni na način, da lahko občine vplivajo na ustanavljanje tistih zasebnih vrtcev, ki pričakujejo sofinanciranje občin, ter lahko tudi zavrnejo financiranje zasebnega vrtca, če je v javnem vrtcu na njihovem območju dovolj prostih mest za vse otroke. Tak predlog ne preprečuje samega ustanavljanja zasebnega vrtca na območju občine, ampak le zagotavlja, da občina na svojem območju vpliva na oblikovanje mreže vrtcev, ki jih (so)financira. Smiselno je tudi, da se v delovanje obstoječih zasebnih vrtcev ne posega.

Glede povečevanja stroškov občin iz naslova zagotavljanja višjih stroškov za nudenje dodatne strokovne pomoči otrokom s posebnimi potrebami, ki so vključeni v redne oddelke javnih vrtcev, komisija opozarja, da so stroški vezani tako na zagotavljanje posebne skrbi in drugačnega pristopa pri vzgoji otrok s posebnimi potrebami kot na zagotavljanje dodatnega prostora. V zvezi s prakso v nekaterih občinah, kjer skušajo zmanjšati stroške za te namene tudi z zagotavljanjem strokovne pomoči prek mehanizma javnih del, komisija opozarja, da tak način zagotavljanja dodatne strokovne pomoči ni primeren, saj se razpisi za javna dela prepozno objavljajo, predvsem pa je tovrstni mehanizem zaposlovanja spremljevalca zaradi časovne omejitve zaposlitve nesprejemljiv, ker lahko tovrstno obliko pomoči otrokom s posebnimi potrebami zagotavlja le oseba v okviru dolgotrajnejše zaposlitve.

Komisija opozarja, da je treba v okviru zakonodajnega urejanja področja predšolske vzgoje nujno nasloviti tudi vprašanje virov financiranja za dodatno zaposlovanje računalničarjev ter napredovanja zaposlenih v vrtcih, saj občine na tovrstne stroške nimajo nobenega vpliva, morajo pa zagotavljati financiranje.

Komisija ponovno poudarja, da bi morala vlada oz. resorna ministrstva vse predlagane zakonodajne rešitve s finančnimi posledicami za občinske proračune predhodno uskladiti z Ministrstvom za javno upravo, ki je na sistemski ravni odgovorno za področje lokalne samouprave, ter z reprezentativnimi združenji občin. Ob pozitivni oceni proaktivnega delovanja aktualne vlade za finančno razbremenitev občin na številnih področjih komisija meni, da je treba s tovrstnimi aktivnostmi stroškovne razbremenitve občin nadaljevati in v okviru zakonodajnih predlogov občinam za opravljanje predpisanih nalog zagotoviti tudi zadosten obseg sredstev.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Matjaž Švagan.

* * *

Komisija je podprla predlog zakona (ZA 9, PROTI 0).

ZA: Dušan Strnad, Franc Golob, Franjo Naraločnik, Milan Ozimič, Franci Rokavec, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Bogomir Vnučec, Cvetko Zupančič.

Ad 3)

Komisija je potrdila zapisnike 51., 52., 53. in 54. seje ter 14. izredne seje komisije (15 ZA, 0 PROTI).

ZA: Dušan Strnad, Samer Khalil, Dejan Crnek, Franc Golob, Janoš Kern, Oskar Komac, Franjo Naraločnik, Milan Ozimič, Bojan Režun, Franci Rokavec, Branko Šumenjak, Matjaž Švagan, Davorin Terčon, Bogomir Vnučec, Cvetko Zupančič.

Ad 4)

V okviru te točke je državni svetnik Dejan Crnek člane komisije seznanil, da bo FURS na podlagi protikoronske zakonodaje odložil izplačilo enega obroka NUSZ (v višini 4 mio evrov) in ga Mestni občini Ljubljana izplačal šele v prihodnjem letu.

Sekretarka
Meta Štembal

Predsednik
Dušan Strnad